

GK165; Opw687; Ex.14:30-15:21; Gk7; Ps.147:1,2; Opw574; Opw705; Opw710

Zingt voor de HERE, onze Krijgsheld, telkens een nieuw lied!

1. Vlak voor zijn sterven zei hij dat het niet over hem maar over God moest gaan. Wij willen het over God hebben omdat 'het niet over mij gaat'. Als oneliner prikkelend maar in Ex.15 en Op.15 ontdekken we dat het om God gaat en juist daarom ook om zijn volk!

2. Over zingen (1). De tekst vandaag is een lied. Zing(t) jij/u graag? En wanneer ben je er aan toe om te zingen/spreken over God? Mozes was er toe in staat, ook voor de doortocht door de Zee. Het volk toen nog niet (Ex.14:9-14). Over zingen (2). Hier wordt gezongen over een machtige Krijgsheld. In geordende troepen verliet het volk als een soort leger Egypte maar ze hoefden niets te doen. Een paar miljoen Joden en 'een grote groep van allerlei herkomst' werd gered doordat de HERE ruimte maakte door het water heen. Daarna liet Hij de Farao, de paarden en de ruiters in het water verdrinken... Dat schuurt bij ons, West-Europeanen in vrijheid, maar besef ook dat dit de schuld is van de Farao en niet van God. Over zingen (3). Deze uittocht uit Egypte, bevrijding van boze machten door de HERE, is in de geschiedenis het prelude en bevrijding wordt een terugkerend thema! In Op.15 wordt Mozes' lied daarom ook het lied van(wege) het Lam. Ook vandaag is er nog Gods woede over onrecht en verdrukking. In het bijzonder van zijn kinderen. Zijn woede is niets anders dan een bewogen reactie op afgewezen liefde! Over zingen (4). In de uittocht spelen vrouwen, o.a. profetes Mirjam, een belangrijke rol. Zij beamen hier (vs.21), al dansend, wat Mozes en het volk vanaf vs.1 bezongen.

3. Deze God strijdt voor zijn volk en vraagt om vertrouwen. Wie is Hij? Niemand is zoals Hij, vs.11. De Enige die er echt wat aan kan doen, voor elke generatie opnieuw. Voor 'mij en mijn vader', vs.2. Volgens 1Kor.10:2 lijkt de doop op de doortocht door de zee. Gered door water heen. Wat je bedreigde blijft achter in het water. Volgende week vieren we Avondmaal. Bevrijd van onze schuld omdat Hij voor ons gevochten en overwonnen heeft! Wat je bedreigde draagt Jezus weg. We moeten over bevrijding blijven zingen/spreken want wij vergeten snel, vgl.Ex.15:24. Onze Krijgsheld zal ook aan het einde van de tijd al 'zijn en mijn vijanden' straffen. We ontdekken in Ex.14 wat er gebeurt als de HERE niet definitief ingrijpt. Het kwaad, de 'kwade' zal nooit uit zichzelf stoppen! Het gaat om God maar wat kun je bij de uittocht en bij de laatste uittocht naar Gods nieuwe wereld zien dat het Hem ook heel erg om zijn volk gaat. Want 'God wil bij mensen wonen!'. Om zijn kinderen gelukkig te maken die Hem met hart, ziel, verstand en kracht liefhebben en Hem de dank brengen. Kun je nog zingen, zing dan mee..., want dat heeft Hij verdiend!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Spannend jaarthema? Waarom? Ik gun je het goede zicht op Hem, jezelf en de ander.
2. 😊😊😊😊 Voor de kinderen: onze God is macht . g en st . rk. Hij zal ervoor zorgen dat onze vijanden niet zu ll . n w . nn . n! Net als een herd . r voor zijn schapen. G . . . . . s!
3. 'Mozes en Elia, in heerlijkheid verschenen, spraken met Jezus over zijn uitgang, die Hij te Jeruzalem zou volbrengen (Luc.9:31). Het woordje uitgang is in het grieks Exodus. Zijn er overeenkomsten tussen de Exodus van Mozes en de Exodus van Jezus?'
4. 'Jahwe is een soldaat. Dat is een typering die ons misschien niet zo aanspreekt. Maar de Bijbel doet het herhaaldelijk en zonder aarzeling. Ik denk dat onze moeite samenhangt met het feit dat wij nauwelijks nog beseffen wie God is en geen benul meer hebben van zijn schrikwekkendheid voor zijn vijanden. Het gevolg is dan dat we ook niet meer het volle zicht hebben op de verlossing. Onze tijd reduceert God tot handzame afmetingen, tot een onschadelijke God die geen vlieg kwaad doet. En zo ontwerpen we een God naar ons eigen beeld'
5. **Bijbelrooster:** Zondag Ex.13; maandag Ex.14; dinsdag Hebr.11 (23-29); woensdag Hand.7:17-53; donderdag 1Kor.10:1-14; vrijdag Richt.5,1-31; zaterdag 1Sam.4 (ontzag voor de HERE). Liefhebbers: God de Strijder: Jes.42:13/Hab.3; Deut.6 (4); Num.12; Ex.15:22-27

Blok 1. Op trainingen en cursussen moet je er wel eens over nadenken.
Hoe wil je dat ze later over je praten? Wat zou je willen nalaten op deze aarde?
Wat wil je dat er op je grafsteen komt te staan? Hoe wil je herinnerd worden?

Soms hoor je het wel eens als het erom gaat waarover het moet gaan als iemand begraven wordt. Dan moet het niet over mij gaan maar over God!
Misschien denk je er ook zo over en misschien begrijp je hier helemaal niets van.
Datzelfde zou je kunnen overkomen als je ons jaarthema hoort: 'het gaat niet om mij'.

Bij de een zal er direct een kwartje vallen: mooi thema want het moet over God gaan in de kerk en in ons jaarthema. En bovendien komt het verschillende zondagen, ook via gastpredikanten, zo naar ons toe.

Bij een ander kan het verwarring oproepen.

In een samenleving waarbij het gaat om zelfontplooiing, om eruit halen wat erin zit, om je kansen te pakken, om jezelf neer te durven zetten, om assertiviteit, om .... kan het vreemd klinken als het opeens in de kerk gaat over 'het gaat niet om mij'.

Een mooie, gewaagde zet van de Gemeenteopbouw-commissie!

Ja, mooi bedacht! En gewaagd.

Als oneliner prikkelt deze uitdrukking.

Je bent er dolgelukkig mee, het irriteert je of nog anders.

Tegelijkertijd wil ik er toch vanmorgen al even bij zeggen dat het ten diepste een vals dilemma is. Ook als je over je eigen begrafenis zegt dat het niet over jou maar over God moet gaan.

In dat geval kun je een standaard verhaal bedenken over hoe goed, machtig, liefdevol en genadig Hij is en die kun je dan elkaar keer op dezelfde manier houden want het gaat niet om die ene specifieke mens die daar begraven wordt.

Wat mij betreft kan dat niet.

En juist als je veel nadruk wilt leggen op de gedachte dat het niet om mij maar om God moet gaan kun je in Exodus 15 maar ook in Openbaringen 15 ontdekken dat het echt helemaal om God gaat en dat het daarom ook echt helemaal om ons gaat!

Want als we de schijnwerper op God richten en Hem centraal stellen zullen we tegelijkertijd ook ontdekken dat Hij juist in zijn macht en grootheid laat zien dat Hij het voor zijn volk opneemt omdat Hij van ons houdt.

Om daardoor nog scherper voor ogen te krijgen: alle eer aan Hem, wat een God is Hij!
Dit gezegd hebbende vind ik het prachtig als dit seizoen (ons hele leven!) God centraal komt te staan!

In ons leven, in onze gemeente en de Here God heeft er recht op als dit in heel de wereld zou gebeuren.

Blok 2.

Vandaag gaat de preek over een lied. Net zoiets als een preek over een psalm.

En een lied moet je eigenlijk lied laten zijn. Niet kapot analyseren.

Gewoon eens op je af laten komen, proeven. Op je in laten werken.

Een lied. Zingen dus.... Zing jij graag? Zing je veel?

Waar? Thuis, onder de douche. In de auto meebrullen met Groot Nieuws Radio of 100% NL? Meezingen via Radio Oldebroek vanavond met het verzoekplatenprogramma?

Zing je ook makkelijk (liederen) voor God?

Ik herinner mij dat mijn moeder vroeger tijdens de afwas (dat was in de tijd voor de afwasmachine) psalmen zong. Onbewust heeft dat veel indruk op me gemaakt.

En zondagavond zongen we soms bij het harmonium.

Dat vond ik minder toen als puber (wij protesteerden thuis niet zo openlijk) maar ja... je protesteerde nog niet zo makkelijk als vandaag de dag. Zingen thuis. Wie doet het nog? Vind je het belangrijk om dat te doen?

Stimuleren liederen in de Bijbel je om mee te doen?

Om enthousiast te raken over het zingen voor en over God?

Zingen is een intensieve manier van zeggen.

Er wordt wel eens gezegd dat 'zingen 2 x bidden is', om aan te geven dat het heel intens kan zijn en diepe snaren kan raken.

Luther geloofde dat muziek en zang de duivel op een afstand konden houden.

Kortom: zingen is belangrijk en heeft veel invloed. Hoe is dat voor jou?

Mozes en het volk zingen hier in Exodus 15 een prachtig lied.

Na de overwinning, na de doortocht!

Voor die tijd viel het hun zwaar om iets moois over God te zeggen of te zingen.

Toen ze voor het water stonden met achter hen de woedende Farao die hen weer terug kwam halen om ze weer slaaf te maken, waren ze helemaal niet te spreken over God en over Mozes.

Waarom zijn wij uit Egypte weggehaald? Om in de woestijn te sterven?

De diepe eerbied en het buigen voor God van even geleden is hier alweer helemaal weg....

Niet bij Mozes. Die heeft ook zijn strijd en worsteling gehad maar nu niet meer.

Hij gelooft vast en zeker in de hulp van de HEER, terwijl hij op dat moment ook echt nog niet ziet hoe dat zou moeten.

In Hebrreeën 11 wordt van hem gezegd 'door zijn geloof verliet hij Egypte, zonder angst voor de woedde van de koning. Hij volhardde, als zag hij de Onzienlijke'....

Wees rustig, het komt goed, houdt Mozes het volk voor. De HEER zal voor u strijden, u hoeft niets te doen. Wat een vertrouwen. Wat een geloof!

Mozes zou onder die zware druk op dat moment zelf goed kunnen zingen. Hij doet het in elk geval na afloop, samen met het hele volk.

De HEER streed voor zijn volk. Het volk was in 'geordende troepen' uitgetrokken (Exodus 12,41). Dat leek haast wel op een leger.

En God wordt in het lied van Mozes en het volk getekend als een Krijgsheld.

Een dappere Krijger, een grote Strijder.

Hij heet HEER en is een Krijgsheld! Een machtig Iemand die misschien wel zo'n 2 miljoen Joden (600.000 mannen, lezen we in Ex.12:37. Dan nog misschien net zoveel vrouwen en kinderen. Dan kom je vast in de buurt van de 2 miljoen) uit Egypte bevrijdt en dan ook nog een heleboel andere mensen die ook hun hoop gevestigd hadden op die God. Een machtige Held die door zijn grote kracht bij de rivier het water laat wijken zodat het volk Israel er doorheen kan trekken en daarna laat God het water weer terugvloeien waardoor de achtervolgende Farao en zijn leger verdrinken.

Misschien heb je enthousiast meegezongen 'Looft de Heer want Hij is hoogverheven.... het paard en zijn ruiters stortte Hij in zee'?

Maar vind je dat ook niet een beetje lastig? Vooral als je zo'n lied ook nog eens lekker hard en enthousiast gaat zingen?

Als je hier in Nederland woont en leeft.

In een democratie waarin we als christenen (nog steeds) alle ruimte krijgen om ons geloof te belijden is het misschien wel wat moeilijk om deze geschiedenis goed te taxeren.

Het lijkt ook wel wat anders dan het plaatje over de liefdevolle God dat we vaak voorgeschoteld krijgen. God is liefde en die vermoordt niet zomaar tienduizenden mensen.... Toch?

Ik denk dat wij ons niet altijd meer zo goed kunnen voorstellen dat er een gevaarlijke strijd in deze wereld aan de gang is. Dat er een heel felle strijd bestaat tussen goed en kwaad. Tussen God en de satan.

En achter die Farao is Gods tegenstander bezig om de HEER en zijn werk, Hem en zijn volk te dwarsbomen. Die tegenstander is altijd uit op vernietiging. Dat is er hier aan de hand. En vergeet ook niet dat de Farao zelf de aanleiding is dat dit hier gebeurt.

Het is allereerst de schuld van de Farao dat dit gebeurt. Hij is de eerst verantwoordelijke die in zijn dwaasheid de grote Krijgsheld God tart!

En dan wordt hier de uittocht bezongen.

Gods reddende ingrijpen en dat is een soort refrein in de geschiedenis.

Dat is heel mooi te ontdekken in Openbaringen 15.

In Openbaringen wordt aan Johannes getoond wat er allemaal wel niet zal gebeuren in de geschiedenis. Met als overkoepelend thema: de HEER regeert en overwint en daarom zijn ook zijn kinderen overwinnaars.

Een flink gedeelte van Openbaringen gaat over strijd en oorlog en de oproep om daar alles heen te blijven vertrouwen. 'Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt'!

En in Openbaringen wordt ook heel wat afgezongen, boven en beneden.

In hs.15 gaat het dan over het lied van Mozes uit Exodus 15.

En vloeiend wordt daaraan gekoppeld 'het lied van het Lam'.

Het lied van Mozes: hij heeft het over de grote macht van God.

Het lied van het Lam: wat heeft de Here Jezus het ook vaak over de eer en de Naam van zijn Vader in de hemel. Het gaat de Here Jezus om zijn Vader. Dat Hij aan zijn eer komt. En tegelijkertijd mag je hier ook zeggen dat dit komt dankzij de Here Jezus.

Vandaar ook dat Hij hier Lam wordt genoemd.

Want dan zie je het verband tussen het Paaslam in Gosen waardoor God sparend voorbij is gegaan. En daarna, middenin een heftige strijd, is Christus ons Paaslam geworden.

God gaat sparend voorbij doordat zijn Zoon Jezus Christus zijn leven en zijn bloed heeft gegeven.

Dat vieren we volgende week als we Avondmaal vieren en dan zullen we ook zeker gaan zingen met elkaar. Sta daar eens bij stil en uit je verwondering naar Hem!

Uittocht uit de slavernij in Egypte, uittocht uit de slavernij van de zonde.

Nog één keer de laatste uittocht te gaan. Uit dit geschonden bestaan.

Dan zal de Here God opnieuw reddend ingrijpen. Zijn macht laten zien.

Elk oog zal Hem zien als Hij komt, op de wolken....

Bevrijding uit al het onrecht dat vandaag nog zo ongegeneerd plaatsvindt.

Strijd tussen de wereld van het kwaad en de wereld van het goede.

Strijd tussen leven en dood. Strijd van leven op dood. Heftig!

Heb je het door? Snak je naar lucht, naar recht en gerechtigheid?

Begrijp je dat al die godloze moordenaars en verkrachters en terroristen en al die mensen die over lijken gaan gestraft moeten en zullen worden?

De Farao en al die anderen die opstonden tegen de genade, tegen God en zijn volk?

Begrijp je dat Gods woede daarover terecht is?

En je kunt nog een stukje dieper gaan in de analyse.

Ten diepste is Gods woede en toorn altijd een reactie, reactief.

God is liefde en geen woede!

Maar als Gods liefde wordt afgewezen dan raak je Hem tot in het diepste van zijn bestaan. Gods toorn is niets anders dan een reactie van Hem op zijn liefde die is afgewezen.

Probeer dat te onthouden als het gaat over het verdrinken van Farao en zijn demonische leger. Over alles wat er in Openbaringen beschreven wordt.

En zing mee, ook als het hier en daar en af en toe wat hapert.....

Ja, en dan hebben daar misschien wel zo'n 2 miljoen mensen op het 'bevrijdingsfestival' staan zingen over hun bevrijding. Zelfs het grootste voetbalstadion in deze wereld valt erbij in het niet. Ahoy in Rotterdam wordt er ienie minie bij....

Massaal wordt het bevrijdingslied gezongen: eer aan de HEER! Onze machtige Verlosser! En dan gebeurt daar nog iets bijzonders.

Als een soort echo, refrein, beurtzang horen we opeens voor het eerst in Exodus de naam van Mirjam, de oudere zus van Mozes.

En heel onbeschermd wordt ze hier ook profetes genoemd.....

Niet om daar nu heel nadrukkelijk verder bij stil te staan maar wel iets om even te beseffen. De dames pakken het direct uitbundig, al dansend op: Zing voor de HEER want wat is Hij toch machtig en goed. Kijk maar om je heen.

Wij leven en de vijand is er niet meer!

De vrouw en de vrouwen volop in beeld. Zingend over hun HEER!

Die dus ook richting de andere mensen en de mannen mochten laten horen wat zij geloofden. En waartoe zij anderen opriepen!

Blok 3. We hebben het lied van Mozes en het volk, het lied van Mirjam en het lied van het Lam geproefd.

En duidelijk is geworden dat we, gelukkig maar!, een machtige God hebben.

Wie is een God als Hij? Met wie is Hij te vergelijken? Met niemand!

Dat vraagt om ons vertrouwen.

Van ons en onze kinderen. Van elke nieuwe generatie.

Kijk maar in vs.2 waar God mijn God en de God van mijn vader wordt genoemd.

Dus thuis in de geloofsoverdracht duidelijk maken dat Hij de enige is die iets kan doen aan de ellende in deze wereld. Hij redt ons uit de ellende en door het water heen.

En op vereniging, en op catechisatie. Persoonlijk en in groepsverband.

Ook in 1Corinthe 10 kun je nog iets moois ontdekken.

Daar wordt een verband gelegd tussen de doortocht door de Zee en de doop.

Dan moet je bij de doop vooral denken aan de onderdompeling.

Ondergedompeld in het water verdrink je als het ware.

Verdrinkt je zondige bestaan en sta je op om vernieuwd te leven.

Alles wat je leven bedreigt blijft achter in het doopwater omdat je leven daar verbonden wordt met de HEER en je zonden worden kwijtgescholden: wat een wonder!

En wat te denken als we volgende week Avondmaal vieren.

Gewoon omdat het moet.

Brood – wijn. God gaat sparend voorbij vanwege het Paaslam dat de zonden op zich nam. Omdat het volk Israel ook het Pascha moest blijven vieren om te gedenken.

Want je vergeet zo snel....

Het volk Israel vergat ook snel.

Je knippert bijna met je ogen als je hs.15 verder leest: het eerste gemopper is te horen vanwege het bittere water.

Wij zijn niet anders....

Blijf spreken, blijf zingen over je bevrijding en je Bevrijder!
Het is echt nodig dat de vijand tegen gehouden wordt.

Dat de satan het onderspit delft en definitief gestraft wordt.
Want kijk maar wat er gebeurt na die 10^e plaag.
Het gehuil in Egypte is nog in volle gang maar als Farao de indruk krijgt dat het volk
Israel de weg kwijt is gaat hij er onmiddellijk weer achteraan.
Om ze opnieuw slaaf te maken. Hij zal nooit stoppen!
Het kwaad stopt nooit uit zichzelf en moet dus een goddelijk halt worden toegeroepen.
En dat zal God doen want Hij zal niet toestaan dat er een wig tussen Hem en zijn volk
geslagen wordt. Het is zijn volk, het zijn zijn kinderen en Hij wil bij hen wonen!

En dan mogen we Hem danken! En uitspreken dat het om Hem gaat.
Alle eer aan Hem. Wat hebben we toch een geluk met zo'n God!
Die ons gelukkig wil maken en daarvoor ook de kracht en de liefde heeft om het waar te
maken! Laat het je in beweging zetten. Laat horen wat je er van vindt.
In woorden, in daden, in liederen!
Laat maar zien in hoe je leeft dat je dit waar wilt maken.
Practice what you preach.... Met hart en ziel, met verstand en kracht.
Bij wat je doet, bij wat je denkt, bij wat je ervaart.
En vergeet niet te zingen! Alle genres!!
Amen